

9 И оученицѣмъ те мѣ го пытаха, и говореха: що значи тѣа притча;

10 И Исусъ рече: вамъ е дадено да знаете тайны те на царство то Бжїе: а на други те съ притчи говоримъ, да, като гледатъ, не видатъ, и като слшатъ да не разумѣатъ.

11 И притча та е тѣа: се-ме то е слово то Бжїе.

12 И сѣани те прижатъ са са онїа, които (го) слшатъ: послѣ доходи дїаволо, и зема слово то ѿ срдце то имъ, за да не повѣрѣватъ и спасаѣтсе.

13 И посѣани те на камыкатъ са онїа, които когѣто чѣатъ, съ радость прииматъ слово то: обѣче онї корень не матъ, защото въ мало време вѣрѣватъ, а когѣто доде напастъ ѿричатсе.

14 И онова што падна въ жрнѣ то, това са онїа, които са чѣли слово то, и ѿ свѣтски те попеченїа, и ѿ богатства та, и ѿ сладости те на-тоа свѣтѣ оудавѣватсе и не свршѣватъ плодѣ.

15 И онова што е паднало на добра та земля, това са онїа, които като чѣатъ съ добро и благо срдце слово то, держатъ го, и праватъ плодѣ съ терпѣнїе.

16 И никой не запала свѣтилникъ, и покрѣва го съ соудѣ, или тѣра ѿ долѣ подъ оджатъ: но тѣра го на столагъ, за да гледатъ видело то който влзатъ.

17 Защото нема нищо скрѣшно, коѣто не ще да се изаби, нито тайно, коѣто не ще да се разумѣе, и да ислѣзе на пѣвно.

18 Внимаѣйте прочее каквѣ слшатѣ: защото който има (нѣкоа дарѣа) немѣ ще да се даде и друга по голѣма: а който нема (дарѣа), и онѣа што се види да има, ще се земе ѿ него.

19 И дойдохѣ при него майка мѣ и братїа та мѣ, и не можѣха да хоратѣватъ съ него ѿ народатъ.

20 И казахѣ мѣ, и рекохѣ: зашто майка ти и братїа та ти стоатъ вжнѣ, и искатъ да те видатъ.

21 И Исусъ ѿговори и рече имъ: майка ми и братїа та ми са тїа, што слшатъ слово то Бжїе, и творатъ го.

22 И въ единъ день той влѣзе въ корабль, и оученицѣмъ те мѣ съ него: и рече имъ: хайде да замїнеме отонадѣ езеро то, и пойдохѣ.

23 И като ѿтивахѣ, (Исусъ) заспа: и слѣзе вѣра вѣтренна въ езеро то: и корабль се напжандѣваше, и бѣха въ бѣдѣ.